

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

Museu Campus Escultòric

MUSEUS UPV

Museu Campus Escultòric

*Sempre obert,
sempre al teu abast*

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA

RECTOR

Francisco J. Mora Mas

VICERECTOR D'ALUMNAT, CULTURA I ESPORT

José Luis Cueto Lominchar

DIRECTORA DE L'ÀREA DE FONS D'ART I PATRIMONI

Susana Martín Rey

COORDINACIÓ TÈCNICA

Guadalupe Navarro Montón

Antoni Colomina Subiela

Susana Martín Rey

TRADUCCIÓ DE TEXTOS AL VALENCIÀ

Servei de Promoció i Normalització Lingüística

DISSENY I MAQUETACIÓ

Irene Fornes Moros

Sara Montoya Martínez

Sergio Lecuona Fornes

Laura Aguilar Tamarit

EDICIÓ

Editorial Universitat Politècnica de València

© 2018, Editorial Universitat Politècnica de València

IMPRESSIÓ

La imprenta CG

Ref. 6508_01_01_01

Camí de Vera, s/n

46022 València

Tel. 96 387 70 12

ISBN: 978-84-9048-610-8 (versió impresa)

DIPÒSIT LEGAL: V-3199-2018

COL-LABORA:

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport

RESUM

Catàleg de les 78 obres de 68 artistes de prestigi internacional que formen part del Museu Campus Escultòric UPV. Per a cada escultura s'inclouen les següents dades: autor (nom, cognoms i dates de naixement i defunció (si escau); títol; any de realització; material; dimensions; breu descripció de la peça. En aquest llibre es preten oferir una guia per al recorregut pel conjunt d'escultures del Campus Escultòric UPV, així com disposar d'un material didàctic per a ser distribuït gratuïtament als visitants, tractant-se, en la seua majoria, de grups d'estudiants d'ESO i Batxillerat

CAMPUS DE VERA

4

A

B

Punt d'encontre
Visites guiades

C

D

5

1
2B

ABRIL, Julián
Artefacto (2007)

2
1B

ALBEROLA, Salvador
Éter (1993)

3
2C

AMORÓS, Rafael
Horologium (2006)

4
2B

BADÍA, Francisco
Figura (1967)

5
2B

BADÍA, Francisco
Mujer de pie (1968)

6
2B

BADÍA, Francisco
Torero (1972)

7
2B

BASTERRETXEA, Néstor
Sunbilla (1965)

8
1C

BAYARRI, Nassio
Hombre saliendo de una caja espacial (1975)

9
2B

BAYARRI, Nassio
Cósmico geométrico (1989)

10
2C

BAYARRI, Nassio
Homenaje al Vicerrector J. Manuel Benet (1989)

11
2B

BAYARRI, Nassio
Cósmico demiurgo (1997)

12
2C

BAYER, Susanne
Jump!?' (1985)

13
2B

BERROCAL, Miguel
Alcudia (1996)

14
2B

BERTOMEU, Xavier
El origen de la vida (2001)

15
2C

BLASCO, Arcadio
Camuflaje [Torre de defensa] (2001)

16
1D

BOIX, Manuel
Escorç (1990)

17
2B

BORDES, Juan
Tres verticales (1992)

18
2B

CARBONELL, Amparo
Yo en tu lugar, yo frente a ti, yo tu mitad (1999)

19
2A

CARDELLS, Joan
Torso H (2003)

20
2B

CASTILLEJOS, Macario
Homenaje a Celaya (1990)

21

2B

CHIRINO, Martín
Crónica del viento
(1991)

22

2B

CIRIACO
Alegoría a la mujer
(2005)

23

2C

DALY, Stephen
Mentoring (2003)

24

2B

DE SOTO, Ramón
Arquitectura del silencio (1997)

25

2B

DIESCO
Edges I (1990)

26

2B

ESCOBAR, Emilio
Pórtico (1994)

27

2B

ESTEVE, José
Paloma (1989)

28

1B

ESTEVE, José
El estudio (1999)

29

2C

ESTEVE, José
Homenaje a la Dra. Juana Portaceli
(2007)

30

2A

FRAGATEIRO, F.
Un círculo que no es un círculo
(2008)

31

2B

FRECHILLA, Lorenzo
Obelisco (1990)

32

2B

GABINO, Amadeo
Argos V (1988)

33

2C

GRAU, Carmen
Pareja (2001)

34

2D

GUTIÉRREZ, Yolanda
Gotas de rocío
(2007)

35

1B

LARA, Tomás
Gladiador (1997)

36

1B

LLAVERÍA, Joan
S/T (1992)

37

2D

LLAVERÍA, Joan
Mindstorms (2010)

38

1B

LLORENS, Alfredo
Técnica (1993)

39

2C

MARCO, Ángeles
Tripodes, oblicuos y canos (1999)

40

2B

MARISCAL, Javier
Cactus (2004)

41
2B

MARTÍ, Marcel
Integración (1991)

42
2B

MARTINEZ, Emilio
Pléyades (2000)

43
2A

MIKI, Toshiharu
Procesión (1984)

44
1B

MIRALLES, Sebastià
AB-U (2003)

45
2B

MIRÓ, Antoni
Gades, la dança (2001)

46
2C

MOLINA, Miguel
Murmullos del bosque (2000)

47
2B

MOMPÓ, Manuel
Macetero (1984)

48
2C

NAVARRO, Evarist
Cadascú al seu lloc (1992)

49
2B

NAVARRO, Miquel
Cimall (1992)

50
2B

NEGRET, Edgar
S/T (1990)

51
1A

NOJA, José
Siglo XXI (2000)

52
2C

ORTEGÁ, Damián
Pirámide invertida (2010)

53
1B

ORTÍ, Vicente
Torso (2000)

54
1A

ORTS, José Antonio
Universitas resonans (2007)

55
2B

ORTEIZA, Jorge
Homenaje a Manolo Gil (1989)

56
2B

RIERA, Joan
Obelisco (2007)

57
2B

RIPOLLÉS, Toro
Toro (1998)

58
1B

RODRÍGUEZ, Héctor
Toro (2000)

59
2C

TERREROS, Juan
Yunque (2001)

60
2B

RUEDA, Gerardo
Otoño (1992)

61

2B

SAINZ, Francisco
Mefistófeles
(Cuna - Ataúd)
(2001)

62

1B

SÁNCHEZ, Alberto
Toro rojo (1962)

63

2B

SÁNCHEZ, José Luis
Vuelo (1996)

64

2B

SCHLOSSER, Adolfo
Velero (1995)

65

2B

SEMPERE, Eusebio
Móvil (1971)

66

2B

SERRANO, Pablo
Unidad yunta
(1970)

67

2C

SILVESTRE DE EDETA, Manuel
Muchacha en jarras (2001)

68

1B

SOBRINO, Francisco
Estructura permutacional (2000)

69

2B

SORIA, Salvador
Mecánica plástica, sugerencia temporal (2001)

70

2C

TROPA, Francisco
Museum (2009)

71

2B

UIISO
Tótem (2002)

72

1B

VALDÉS, Manolo
Reina Mariana
(1997)

73

2B

VILLA, José
Homenaje a Wifredo Lam
(1993)

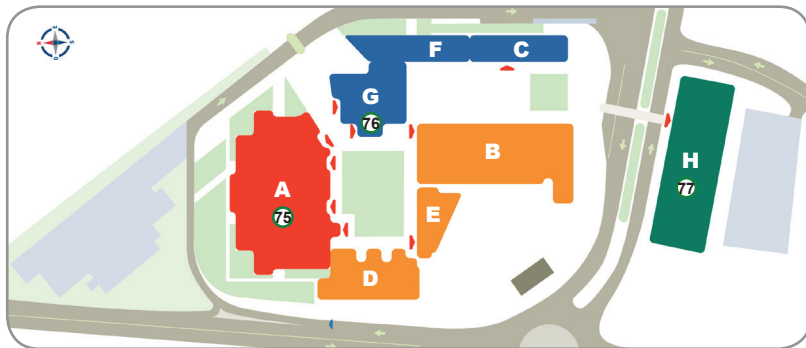
74

1B

WARREN, Michael
Pascua (2000)

CAMPUS DE GANDIA

75

A

MARTÍ, Àlvar
*Planetes, máquina
eólica (2002)*

76

G

NAVALÓN,
Natividad
Sótano (1987)

77

H

ROELOFS, Rinus
Sphere -
90 elements (2006)

CAMPUS D'ALCOI

78

2

BASTERRETXEÀ,
Néstor
Estela (1974)

79

3

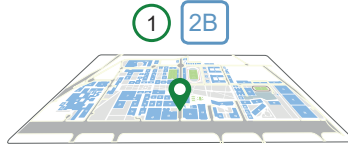
LLAVERÍA, Joan
S/T (2007)

Benvingut al Museu Campus Escultòric UPV

Visitar el Campus Escultòric de la Universitat Politècnica de València és endinsar-se en un circuit sensorial on la interacció artista-espectador permet generar diàlegs únics amb les obres, les idees, els conceptes, la forma i els materials que les componen.

Als tres campus de la UPV (Vera, Gandia i Alcoi) es recullen ambicioses propostes amb diferents llenguatges plàstics, mai hermètics, sempre oberts i disponibles a la interacció amb el públic. Es conjuguen art i hàbitat de manera única, i suposen una de les millors col·leccions escultòriques universitàries a l'aire lliure, en aquests moments.

Connexions visuals amb l'obra, el seu espai i el seu entorn: suma d'experiències, resultats recíprocs.

ABRIL

Julían

1951, València.

Artefacto. 2007

El títol genèric d'*Artefacte* comprèn una sèrie d'obres de la qual forma part aquest bol. Es tracta d'una escultura de tall objectual en la qual Abril reflexiona sobre el pas del temps reflectit en antics estris rurals. Partint d'un determinat plantejament filosòfic i estètic sobre la dualitat entre forma i funció, l'artista pretén aconseguir l'expressió i la bellesa gràcies al diàleg que hi ha entre aquests dos conceptes.

350 x 53 x 44 cm. Pedra de traverti, ferro colat i acer corten.

ALBEROLA

Salvador

1960, Oliva (València).

Éter. 1993

D'estructura oberta i amb una important força i rotunditat, l'obra d'Alberola sembla voler alliberar-se de qualsevol càrrega semàntica. És llavors quan l'espectador s'enfronta als girs corbs que representa, que semblen voler atrapar l'aire per a convertir-lo en matèria escultòrica. El volum buit que dibuixen les seues formes convida a reflexionar sobre l'esfera invisible que conté les geometries metàl·liques.

200 x 200 x 200 cm. Ferro.

AMORÓS

Rafael

1964, Albaida (València).

Horologium. 2006

A manera d'esfera armil·lar, el rellotge equatorial d'Amorós pertany a una sèrie d'escultures-objecte de tipus monumental titulada *Rellotges de sol*. Les hores les marca en el dial la incidència de la llum solar en la superfície metàl·lica que l'envolta. Atès que al voltant dels solsticis aquest reflex és tènue, el rellotge disposa al centre del dial d'un gnòmon metàl·lic en forma de petita vareta.

155 x 155 x 138 cm. Acer inoxidable, vidre i pedra d'Uldecona..

BADÍA

Francisco

1906, Foios (València) - 2000, Eulària des Riu (Eivissa).

Figura. 1967

Aquesta obra forma part del corpus artístic més abstracte de Badia, en què és constant la referència a l'urbs com a nucli de sociabilització humana. Es tracta d'estructures conformades per esquemàtiques armadures a manera d'entramats horitzontals i verticals, bastiments o esquelets que remetien a la massificació de la ciutat i a l'abatiment de la vida urbana.

183 x 47 x 53 cm. Bronze.

BADÍA

Francisco

1906, Foios (València) - 2000, Eulària des Riu (Eivissa).

Mujer de pie. 1968

L'obra escultòrica de Badía aconsegueix crear una sensació d'irrealitat pròpia d'un món deteriorat i artificial habitat per personatges retorçats i deformats. Les seues figures són modelades lentament i obsessivament per a generar representacions de formes simplificades i estàtiques, però d'una gran força expressiva com a testimoniatge d'una intensa vida interior.

205 x 80 x 80 cm. Bronze.

BADÍA

Francisco

1906, Foios (València) - 2000, Eulària des Riu (Eivissa).

Torero. 1972

Després de la seua estada en la presó en acabar la Guerra Civil i el seu exili a París, Badía s'endinsa en un llenguatge clarament expressionista i surrealista. Arriba a elevar el drama quotidià existencial de l'home modern a la categoria de mite. En aquesta hieràtica figura de torero, de gran simplificació expressiva i vehement, queden patents els trets ocults del misteri humà i les misèries de l'ànima.

99 x 38 x 22 cm. Bronze.

BASTERRETXEA

Néstor

1924, Bermeo (Biscaia) - 2014, Hondarribia (Guipúscoa).

Sunbilla. 1965

En la línia de l'escultura constructivista basca, l'obra de Basterretxea respon a l'acumulació de formes geomètriques al voltant de diversos eixos que s'encreuen per a aconseguir una composició harmònica. Commemora el succés migratori del poble navarrès de Sunbilla, en el qual els pastors es van veure obligats a emigrar cap a Amèrica, especialment durant la segona meitat del segle XX.

235 x 388 x 240 cm. Acer corten i formigó.

BASTERRETXEA

Néstor

1924, Bermeo (Biscaia) - 2014, Hondarribia (Guipúscoa).

Estela. 1974

Sota una mateixa denominació, Basterretxea realitza a partir de 1973 una sèrie d'escultures sobre els ritus i els mites funeraris al País Basc. En les seues esteles s'accentuen els perfils circulars, com formes perfectes que s'acosten a allò sagrat i la interpretació tangible dels antics déus mitològics que formen part de l'imaginari popular.

265 x 125 x 99 cm. Acer corten.

BAYARRI

Nassio

1932, València.

Hombre saliendo de una caja espacial. 1975

Interessat per les cambres d'entrenament dels astronautes durant la seua visita a Cincinnati (Ohio, els Estats Units), l'artista forja l'home eixint de la seua càpsula a manera de sarcòfag a la recerca d'una nova realitat. En la seua figuració s'inspira en l'estatuària clàssica, encara que amb un tractament més geomètric del cos que, a més, dota de major dinamisme i certa ingravitació en avançar la cama esquerra i elevar un dels braços.

241 x 78 x 120 cm. Bronze.

BAYARRI

Nassio

1932, València.

Còsmico geomètrico. 1989

El llenguatge plàstic propi de Bayarri és el “cosmoisme geomètric”, que comporta l’exploració, la utilització i l’ordenació del cosmos, per part de l’ésser humà i a través de volums rigorosos. Denota ordre i organització, tal com ho constitueix aquesta obra, en la qual segons un concepte formalista l’artista se centra a potenciar-ne les qualitats purament morfològiques, amb una síntesi cubista que es potencia per la blancor i la puresa de la superfície en pedra.

340 x 125 x 85 cm. Marbre.

BAYARRI

Nassio

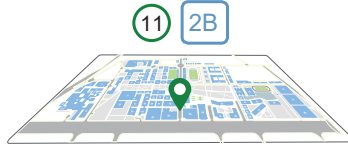
1932, València.

Homenaje al Vicerrector J. Manuel Benet. 1989

A través de la determinació de perfils cubistes, fugint de la mera representació academicista, es percep la condició intel·lectual del personatge. Els trets anatòmics del rostre es descomponen en fragments sintètics, amb una concepció geomètrica de contorns ben definits. La fisonomia es desfigura, però sense perdre la seua identitat, trencant formes, accentuant volums i aconseguint buits asimètrics.

50 x 49 x 60 cm. Bronze.

BAYARRI

Nassio

1932, València.

Còsmico demiurgo. 1997

Es tracta d'una escultura de caràcter constructivista, amb perfils compactes i arrodonits que se superposen per a ordenar un volum amb multiplicitat de plans. El contrast acusat segons la incidència de la llum del dia la converteixen en una escultura viva, com a representació d'un artefacte faedor i impulsor de l'univers, fidel reflex de la concepció còsmica de Bayarri.

350 x 255 x 115 cm. Acer corten.

BAYER

Susanne

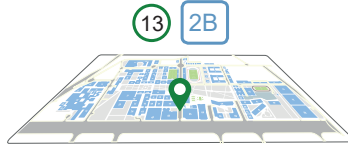
1960, Berlín (Alemanya).

Jump!?. 1985

L'obra de Bayer funciona igual que un gran moll, com una metàfora de l'acció de saltar, tant per les seues característiques mecàniques com per les seues formes en ziga-zaga. Consisteix en diverses capes d'acer connectades amb reblons per a generar línies d'un dinamisme significatiu. Atenent equilibris, tensions i moviments, la meitat de l'escultura es troba elevada en l'aire com un gran arc.

220 x 550 x 100 cm. Acer temperat galvanitzat.

BERROCAL

Miguel

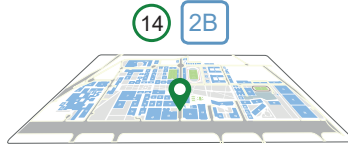
1933, Villanueva de Algaidas (Màlaga) - 2006, Antequera (Màlaga).

Alcudia. 1996

Art, tècnica i ciència es conjuguen en la creació de Berrocal per a manejar conceptes matemàtics com la proporció àuria, la combinatòria, el nus bordià o les espirals. En *Alcudia*, és precisament l'espiral la forma de la qual se serveix per a la representació lliure d'un tors femení recolzat. Evoca una continuïtat espacial inextinguible, com si es tractara d'un fragment que poguera estendre's de manera indefinida.

240 x 200 x 80 cm. Polièster, fibra de vidre i cristall.

BERTOMEU

Xavier

1952, València.

El origen de la vida. 2001

Bertomeu deixa patent la seua reflexió sobre les relacions entre art i ciència. A través de la seua composició de línies contínues i circulars pretén expressar el concepte de creació, al qual segueixen els diferents cicles vitals. Per l'acer inoxidable i els niquelats de la seua forma el·líptica, sembla fluir una energia vivificant, irradiació disposada a transformar-se segons el cicle continu de metamorfosi en què consisteix l'existència.

210 x 200 x 136 cm. Acer inoxidable i niquelat en suport de formigó.

BLASCO

Arcadi

1928, Mutxamel (Alacant) - 2013, Majadahonda (Madrid).

Camuflaje [Torre de defensa]. 2001

L'obra es configura amb peces de ceràmica que s'apilen com a carreus per a constituir una torre de defensa. L'artista ens fa reflexionar sobre l'arquitectura de seguretat i la manera en què al llarg de la història s'han dissenyat les construccions d'autoaïllament, parapets, troneres, sageteres i llocs de vigilància, espais interiors per a la defensa de la por.

340 x 240 x 210 cm. Ceràmica refractària.

BOIX

Manuel

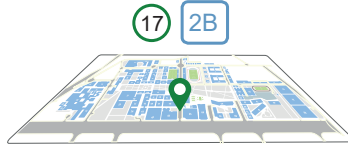
1942, L'Alcúdia (València).

Escorç. 1990

L'escultura es comprèn com a part d'una sèrie d'obres que, amb el títol *El punt dins el moviment*, evidencien l'interès de l'artista pel joc de la pilota valenciana. La mà del jugador, representada en un escorç complet, sembla emergir de la mateixa pedra que conforma el suport escultòric, mentre que la pilota que subjecta es posiciona com a punt central de tensió, circumscrit i suspès en una circumferència de metall.

203 x 200 x 80 cm. Pedra.

BORDES

Juan

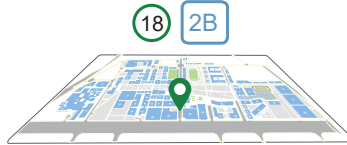
1948, Las Palmas de Gran Canaria (Las Palmas).

Tres verticales. 1992

La representació del cos és el tema recurrent de les obres de Bordes, adscrites a la denominada “Generació dels vuitanta”. En aquesta escultura aprofundeix en la seua reflexió antropomòrfica, en la qual s’alien la post-modernitat i la cerca d’expressivitat; també reflecteix l’important vessant arquitectònic a través de la intenció compositiva i en la conjugació de volums, vectors i tensions que convergeixen.

320 x 175 x 125 cm. Bronze.

CARBONELL

Amparo

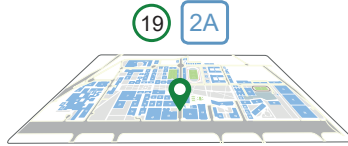
1955, València.

Yo en tu lugar, yo frente a ti, yo tu mitad. 1999

A través d'aquesta escultura doble, Carbonell fa una profunda reflexió sobre el paper de la dona en la societat i la seua relació amb l'home, amb una referència clara a les desigualtats per qüestió de gènere i una reivindicació evident per la paritat, especialment en l'àmbit professional. La silueta d'un cos de dona en acer polit es retalla en un rectangle per a deixar un espai buit, on absències i reflexos formen part d'un mateix tot.

315 x 150 x 108 cm. Acer inoxidable polit espill.

CARDELLS

Joan

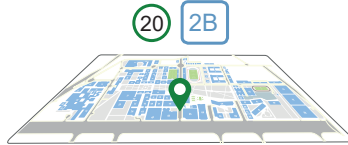
1948, València.

Torso H. 2003

Els elements que inspiren l'obra de Cardells es corresponen amb un repertori que reflecteix les seues aficions per l'industrial, el comerç, la ferreteria o la mateixa sastreria tradicional. En l'obra s'aprecia l'ús lliure de patrons de costura per a conformar una peça sense ningú la vestisca. Aquest buidament té com a finalitat denunciar l'absència de l'ésser humà, enfrontat a la societat de consum.

220 x 175 x 85 cm. Bronze.

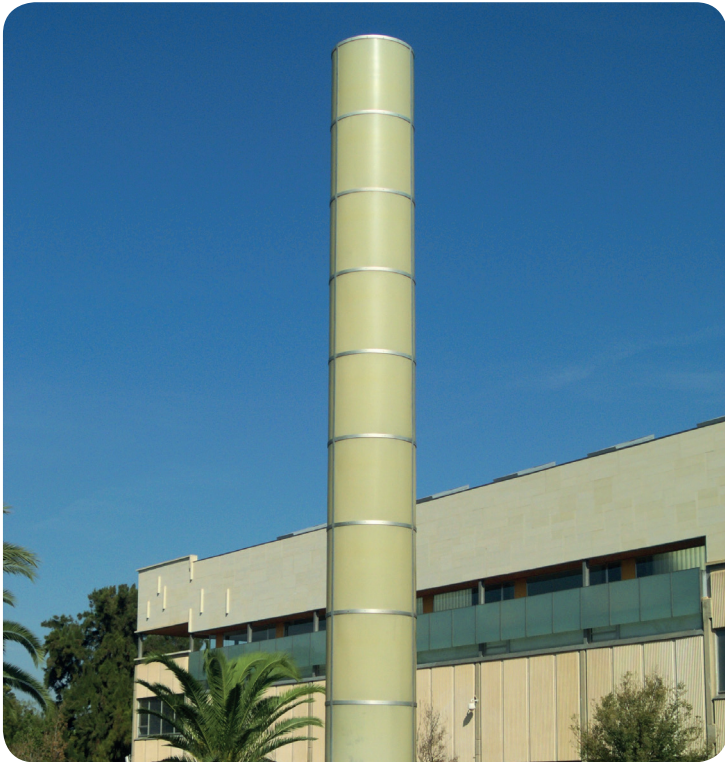

CASTILLEJOS

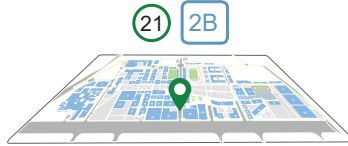
Macario

Homenaje a Celaya. 1990

A través d'un totèmic cilindre blanc, es planteja el cicle vital entre allò diürn i allò nocturn, amb un clar component ascensional que la converteix en una escultura infinita. Està dotada d'il·luminació interna que, en la foscor de la nit, es projecta fora de si mateixa palpitant de vida, a manera de fita senyalitzadora o punt de trobada.

145 x 146 x 146 cm. Metacrilat i alumini.

CHIRINO

Martín

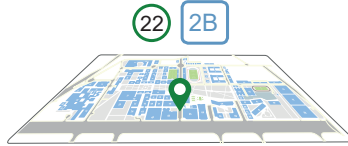
1925, Las Palmas de Gran Canaria (Las Palmas).

Crónica del viento. 1991

L'escultura de Chirino es fonamenta en els perfils en forma d'esprial, una solució formal i simbòlica recurrent al llarg de tota la seua carrera. El seu treball es fonamenta en la noció del plegament i desplegament, el desenvolupament horitzontal i vertical en l'espai i en la curvatura del material metàl·lic que, a les seues mans i recuperant la tradició de la forja, es fa dúctil.

50 x 210 x 110 cm. Bronze.

CIRIACO

1941, Alfara del Patriarca (València).

Alegoría a la mujer. 2005

La verticalitat fortament marcada, juntament amb la utilització de la figura femenina com a referent, són característiques reiterades en la producció artística de Ciriaco. Amb el seu clar perfil estilitzat, manté una mirada permanent cap al cel a través d'una fisonomia abstracta que destaca per la seua finura i la suavitat de les seues textures, només trencades per la presència d'incisions que acusen discretament buits i espais buits.

400 x 50 x 50 cm. Bronze.

DALY

Stephen

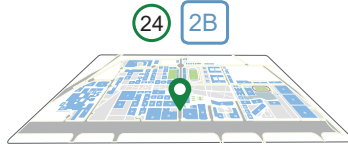
1942, Nova York (els Estats Units).

Mentoring. 2003

La gran figura en bronze representa la constant i facultativa tasca del professorat. Sobre aquesta forma orgànica s'articulen una sèrie d'elements mecànics, que es conjuguen com a símbol dels processos del pensament i de la relació que s'estableix entre l'ensenyament i l'aprenentatge. Un cap més menut personifica l'alumnat, àvid de satisfer-se de nous coneixements i aptituds gràcies a la tasca de tutorització.

477 x 208 x 105 cm. Bronze.

DE SOTO

Ramón

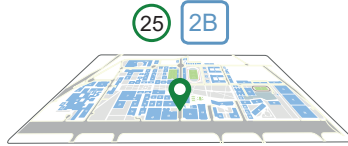
1942, València - 2014, L'Alfàs del Pi (València).

Arquitectura del silencio. 1997

Es posa de manifest el profund interès de l'artista per l'espai i pel diàleg que s'estableix entre les formes i el buit. La simplicitat i la puresa de línies constructives conformen una poètica escultòrica tan senzilla com rotunda, que convida a l'actitud reflexiva sobre conceptes transcendents com el silenci, l'ordre i el caos, el temps o el trànsit entre la vida i la mort.

344 x 344 x 92 cm. Acer corten.

DIESCO

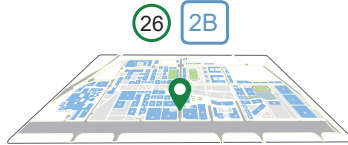
1936, València.

Edges I. 1990

D'acord amb un plantejament constructivista, Diesco juga amb el desdoblament del pla per a establir relacions geomètriques entre volums, arestes i vèrtexs. La seua intenció és una clara invitació a la interacció sensorial, a través de la qual l'espectador transita al voltant de l'escultura per a experimentar els conceptes antagònics de dins-fora i ple-buit.

240 x 190 x 154 cm. Ferro acerat.

ESCOBAR

Emilio

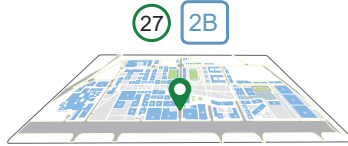
1934, Lima (Perú) - 2008, L'Havana (Cuba).

Pórtico. 1994

Amb una evident conjugació entre escultura monumental i arquitectura, l'obra d'Escobar es converteix en porta de pas, a través de la qual el visitant s'endinsa de manera metafòrica en un altre temps, travessant solsticis i equinoccis. S'erigeix a la manera de les velles portes medievals o els antics arcs triomfals, com a fita simbòlica en un dels enclavaments més rellevants del campus universitari.

360 x 450 x 150 cm. Pedra.

ESTEVE EDO

José

1917 - 2015, València.

Paloma. 1989

Constituïda universalment com a referent al·legòric de la pau, el colom és subjectat per les mans de l'estudiantat universitari, com a col·lectiu afí al propòsit que simbolitza. Presenta uns volums estilitzats d'inconfusible identitat plàstica, amb formes arrodonides i superfícies afinades, sense arestes violentes. El pedestal de pedra n'engrandeix la intenció pacificadora.

700 x 109 x 109 cm. Bronze.

ESTEVE EDO

José

1917 - 2015, València.

El estudio. 1999

A través d'una profunda síntesi de les tres formes figuratives, Esteve Edo arriba a una depuració esquemàtica i rigorosa, tamisada i enriquida per influències cubistes. Estableix una sincera reflexió antropocèntrica, que aboca en aquesta obra dedicada a l'estudi com a activitat humanista, molt d'acord amb el seu emplaçament en l'entorn universitari.

250 x 160 x 100 cm. Bronze.

ESTEVE EDO

José

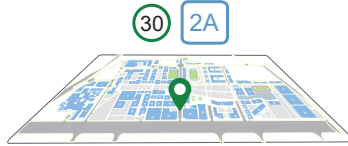
1917 - 2015, València.

Homenaje a la Dra. Juana Portaceli. 2007

La Dra. Juana Portaceli —morta en 2004— va exercir durant vint-i-tres anys com a cap del gabinet mèdic de la UPV. Distingida pel seu lliurament, compromís i qualitat humana, aquest homenatge pòstum pretén reflectir la seua actitud a través d'una efígie. Apartant-se de la tradició de l'escultura figurativa, l'escultura presenta una marcada senzillesa formal. Queda lleugerament inclinada, de manera que trenca amb l'estricta severitat que ofereixen la verticalitat i la simetria.

237 x 85 x 48 cm. Bronze.

FRAGATEIRO

Fernanda

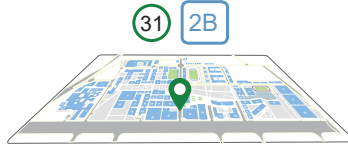
1962, Montijo (Portugal).

Un círculo que no es un círculo. 2008

Fragateiro estableix un diàleg entre obra i entorn, en què preval un viu interès per l'alteració subtil de paisatges i objectes ja existents amb la intenció de revelar relats de construccions i transformacions que hi ha enterrats. La relació amb l'espai és dinàmica, ja que trenca amb la rectitud que imprimeix el lloc on se situa, i alhora funciona com a punt de trobada i sociabilització.

90 x 1950 x 1450 cm. Formigó blanc prefabricat.

FRECHILLA

Lorenzo

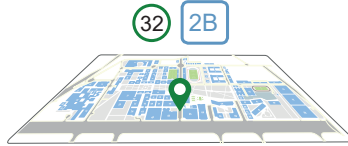
1927, Valladolid - 1990, Madrid.

Obelisco. 1990

Acompanyada d'una sòbria aparença en volum i color, la verticalitat es mostra com a clara metàfora del sentit transcendental de l'existència de l'home. En aquest camí ascensional de l'obelisc que es projecta a l'eternitat, l'ordre i la mesura es trenquen en la cúspide per mitjà de paral·lelepípedes ben nets, que introdueixen l'espectador en un instant d'inquietud i tensió.

540 x 60 x 40 cm. Acer corten.

GABINO Amadeo

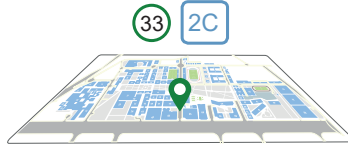
1922, València - 2004, Madrid.

Argos V. 1988

Des de l'estructural i esquemàtic, s'estableix una clara al·lusió a icones de la nostra civilització tecnològica: fuselatges de naus aèries, coets o tòtems contemporanis. Les superfícies d'aquest artefacte vertical, com pells d'una estructura biomecànica, conformen enigmàtiques formes que conjunquen imaginació poètica i tecnicisme en un clar diàleg entre naturalesa i artifici.

475 x 65 x 65 cm. Acer corten i acer inoxidable.

GRAU Carmen

1950, València.

Pareja. 2001

Els personatges de Grau es presenten com a figuracions esquemàtiques, amb una geometria simple de formes suaus i tancades. Corresponen a les identitats d'un home i una dona, com a actors de mil situacions, amb les seues soledats i companyies, en les quals s'estableixen relacions personals i actituds davant els individus, la societat i els espais públics i privats.

275 x 139 x 78 cm. Bronze.

GUTIÉRREZ

Yolanda

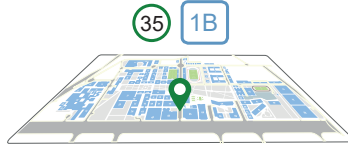
1970, Ciutat de Mèxic (Mèxic).

Gotas de rocío. 2007

El compromís personal de l'artista amb la sensibilització ecològica és indiscutible. Enfront de l'amenaça que ha suposat el progrés insostenible, l'obra proposa crear una imatge poètica de l'aigua que li retorne el valor imprescindible per a la vida i la seua importància en una dimensió sacra, i per això pren el símbol de la rosada com a redempció, regeneració i força generativa.

40 x 665 x 260 cm. Vidre.

LARA

Tomás

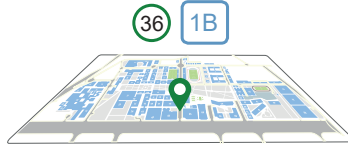
1957, Placetas (Vila Clara, Cuba).

Gladiator. 1997

Lara trasllada al món físic idees, sensacions i vivències pròpies mitjançant l'enfrontament entre materials. Aquest desafiador antagonisme l'aconsegueix mitjançant l'assemblatge de l'acer i el marbre. La seua impactant imatge convida a la contemplació estètica i adquireix el valor metafòric de la violència niada en la nostra societat postindustrial. Les connotacions inherents a la figura del gladiador —lluita, honor, glòria, mort, ritu, espectacle— es presenten en aquesta abstracta recreació al·legòrica.

105 x 70 x 115 cm. Acer conformat i marbre tallat.

LLAVERÍA

Joan

1954, Sant Carles de la Ràpita (Tarragona).

S/T. 1992

Com a peces que jalonen el camí, les tres estructures de Llaверía experimenten entre elles un joc de reflexió, a través del qual s'estableixen claus associatives que inciten a la percepció perifèrica. Les seues diferents superfícies –una mat, una altra especular i una tercera estampada– divideixen l'espai per a crear fronteres difuses entre l'inconscient i el racional.

125 x 67 x 67 cm. Acer corten, polièster i alumini.

LLAVERÍA

Joan

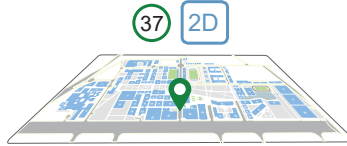
1954, Sant Carles de la Ràpita (Tarragona).

S/T. 2007

La proposta tridimensional de Llaверía s'erigeix com a fita simbòlica en un dels enclavaments neuràlgics del campus universitari d'Alcoi. S'estableix a través de la suma de diverses peces modulars, que conciten la fragmentació de la mateixa obra i alhora en multipliquen les possibilitats de percepció. Es multipliquen matisos per a crear un espai en el qual és possible mirar els voltants d'una manera diferent.

435 x 660 x 400 cm. Acer corten i acer inoxidable AISI 316.

LLAVERÍA

Joan

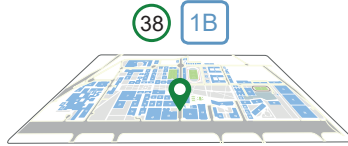
1954, Sant Carles de la Ràpita (Tarragona).

Mindstorms. 2010

Inspirada en el popular joc infantil del mecano i amb un evident canvi d'escala, el mecanisme es mostra com una al·legoria a la investigació tècnica i a l'enginy creatiu. Estableix clares al·lusions a la gènesi d'idees d'acord amb un determinat sistema constructiu, una base de coneixements que avança amb l'assemblatge lògic de peces i la suma de les seues aptituds.

290 x 500 x 125 cm. Acer inoxidable.

LLORENS

Alfredo

1968, València.

Técnia. 1993

L'obra evoca processos compositius i constructius que són propis de l'enginyeria industrial. Confeccionada amb ferro soldat i corbat, la seua evocadora i expressiva representació abstracta ofereix a la mirada de l'espectador la simetria de dos truncats obeliscos divergents. Totes dues peces queden unides fèrriament en la part inferior per anells que, en la seua circularitat, remetent a la cerca de la totalitat i la fermesa, l'exactitud i l'harmonia.

400 x 180 x 180 cm. Ferro soldat i corbat.

MARCO Ángeles

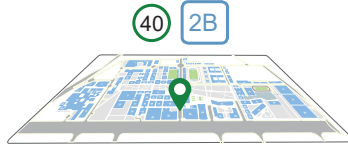
1947 - 2008, València.

Trípodes, oblicuos y conos. 1999

Es tracta d'una escultura amb propòsit experimental, fruit d'una reflexió sobre els límits estructurals en la combinació dels volums. En aquest cas, les ordenacions en forma de trípode semblen mantenir-se en equilibri precari. La seua tensió s'accentua amb els cons d'aparença pesada que en pegen, així es crea una imatge contínua de resistència a l'enfonsament imminent.

285 x 230 x 270 cm. Acer inoxidable.

MARISCAL

Javier

1950, València.

Cactus. 2004

Un gran cactus d'acer amb superfície especular acull autèntics brots de palera i s'alça com a símbol de la hibridació entre horta i ciutat, entre allò natural i allò artificial, entre el moviment del seu reflex enganyós i l'autèntica existència vegetal. Proposa una reflexió sobre l'avanç desafortat de l'urbanisme i el seu progrés sostenible en convivència amb la naturalesa.

615 x 200 x 60 cm. Acer inoxidable, cactus i circuit de reg.

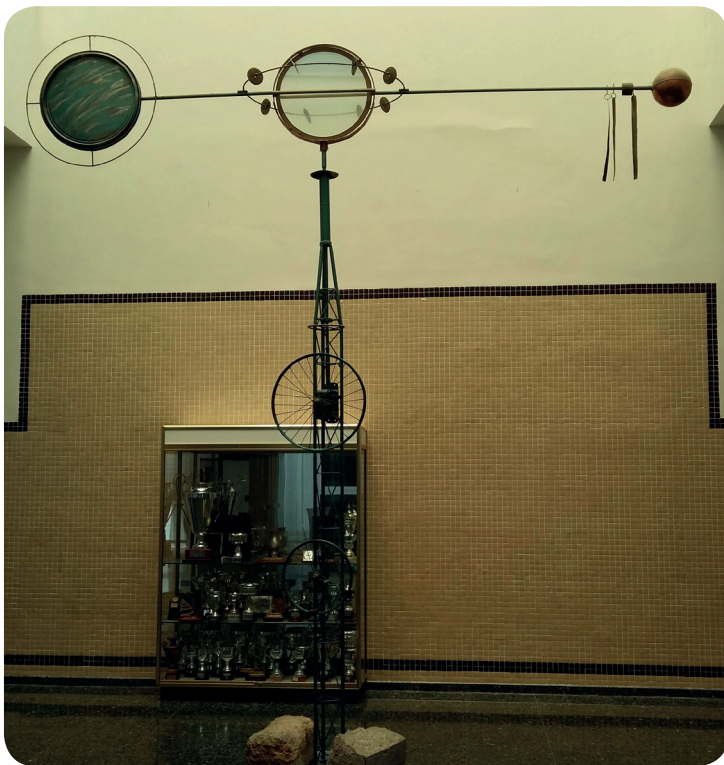

MARTÍ Àlvar

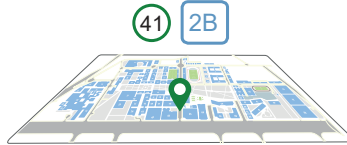
1960, Gandia (València).

Planetes, máquina eólica. 2002

Martí s'acosta al ready made per a compondre una estructura totèmica per mitjà de peces de deixalla, objectes trobats que han deixat de servir a la quotidianitat. El seu interès pel joc fa que els diferents elements que componen l'escultura s'articulen com un mòbil per a establir un conjunt dinàmic, com un artefacte que segueix les lleis de la mecànica celeste o de l'energia eòlica.

329 x 282 x 40 cm. Ferro i objectes reutilitzats.

MARTÍ Marcel

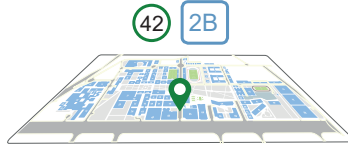
1925, Alvear (l'Argentina) - 2010, Peratallada (Girona).

Integración. 1991

Per mitjà del seu plantejament abstracte, l'obra apel·la a les tensions que generen les estructures de línies pures, que es contraposen per a establir jocs complementaris còncavos i convexos. Els seus volums orgànics cerquen l'alternança d'espais plens i buits; es retorcen, es contraposen i es trenquen a la recerca d'una expressivitat humana i subjectiva, com a tret definitori d'una abstracció elegant que s'inscriu en la poètica de l'informalisme.

400 x 460 x 270 cm. Acer corten.

MARTÍNEZ

Emilio

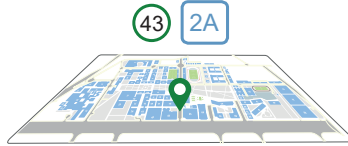
1962, Mislata (València).

Pléyades. 2000

Fugint de la monumentalitat i la verticalitat comunes en l'escultura urbana, s'integra entre el formigó del camí principal del campus una estructura d'acer camuflada. Sota el concepte site specific de perfecta fusió amb el seu entorn, es revela una constel·lació en acer com a reflex del cel en la terra, on es marquen trànsits i connexions entre els metafòrics astres.

2230 x 300 cm. Acer inoxidable.

MIKI

Toshiharu

1945, Tochigi (Tòquio, el Japó).

Procesión. 1984

El conjunt escultòric està compost per figures humanes properes a l'abstracció. Posseeixen una intencionalitat escenogràfica i simbòlica que planteja la conciliació entre el singular i el plural, entre la persona i la societat. L'alineació humana com a voluntat connatural del ser predisposa a la sociabilització de l'individu per a desenvolupar un significat orgànic global.

21 x 310 x 10 cm. Bronze.

MIRALLES

Sebastià

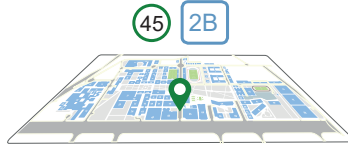
1948, Vinaròs (Castelló) - 2017, València.

AB-U. 2003

La serenitat general que transmet l'obra es genera mitjançant formes geomètriques universals i prototípiques, pròximes a l'espectador, al qual submergeix en un estat de meditació contemplativa. La seua marcada simetria formal queda trencada per la diferenciació cromàtica i de textura que s'estableix a cada costat de l'eix que separa les peces modulars, amb la llum i calidesa que imprimeix la pedra crema ivori i la foscor freda del bronze.

60 x 200 x 125 cm. Bronze i pedra crema ivori de Bunyol.

MIRÓ

Antoni

1944, Alcoi (Alacant).

Gades, la dança. 2001

L'amistat professada entre l'artista i Antonio Gades, un dels màxims exponents de la dansa flamenca, serveix de pretext per a l'execució d'aquesta obra. A través d'un conjunt de trenta torsos del ballarí que es repeteixen al llarg d'un gran pedestal, Miró acapara l'horitzontalitat del terreny i juga amb la peça seriada per a crear subtils perspectives que s'enriqueixen per la comparació múltiple.

61 x 225 x 158 cm. Bronze i pedra.

MOLINA

Miguel

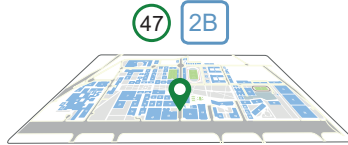
1960, Teatinos (Conca).

Murmullos del bosque. 2000

La unió de conceptes contraris referits a la mort i la vida es fonen en un cicle continu de destrucció i creació. La branca que brolla de la destal, que al seu torn escindeix el tronc, es mostra com a metàfora de transformació. Aquesta idea es potencia amb la vinya que s'embulla per l'escultura per a ocultar-la a l'estiu entre les seues fulles verdes i descobrir-la a la tardor per la seua condició caducifòlia.

200 x 300 x 150 cm. Bronze.

MOMPÓ

Manuel

1927, València - 1992, Madrid.

Macetero. 1984

Amb el desig de trobar representacions que reunisquen l'art i la vida, Mompó fa escultures que arrepleguen el seu estil pictòric de caràcter mediterrani: proper, lluminós i colorista. Aquesta vivor cromàtica queda reflectida en la seua interpretació particular del portatestos com a objecte de la quotidianitat, amb planxes d'acer retallades i doblegades, que l'artista dota d'un refulgent blanc, esguitat amb signes de color de gran contrast.

500 x 200 x 250 cm. Acer inoxidable pintat.

NAVALÓN

Natividad

1961, València.

Sótano. 1987

El soterrani, com a element simbòlic en l'estructuració de la llar, es mostra com a metàfora espacial on resideixen les pors i els temors dels habitants. Simbolitza el descens als avers de les seues pròpies realitats, on dormen en soledat, amuntegats però buits en la profunditat del lloc, les històries i records pretèrits, uns latents però invisibles, d'altres condemnats definitivament a l'oblit.

200 x 50 x 60 cm. Ferro oxidat.

NAVARRO

Evarist

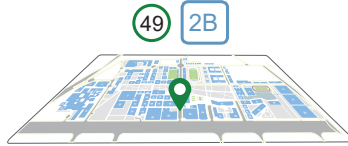
1959 - 2014, Castelló de Rugat (València).

Cadascú al seu lloc. 1992

Estructurada com els apèndixs d'una mà, la construcció escultòrica en fang simbolitza l'espai que ocupa cada membre familiar, com a extensió particular però que pertany a un mateix tot vital. L'argila serveix per a ordenar formes primitives i atàviques, fluides i orgàniques, lligades al temps de la història i amb un fort caràcter càlid i humanitzat.

700 x 700 x 700 cm. Gres xamotat.

NAVARRO

Miquel

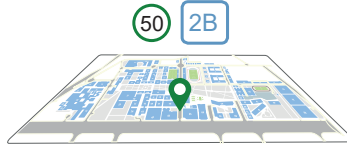
1945, Mislata (València).

Cimall. 1992

Com a element icònic extret de l'ampli repertori dels muntatges escultòrics en els quals Navarro representa ciutats, l'obra s'estructura en sentit ascensional per mitjà d'elements poligonals. Amb un aire metafísic i intemporal, es presenta com a emblema del desenvolupament urbanístic on conflueixen persones d'origen divers, i converteix l'espectador en habitant cosmopolita.

500 x 70 x 70 cm. Acer corten.

NEGRET

Edgar

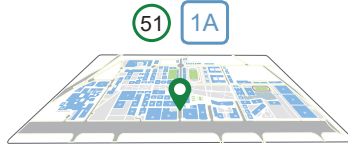
1920, Popayán (Colòmbia) - 2012, Bogotà (Colòmbia).

S/T. 1990

Amb un gran rigor compositiu, les formes constructivistes recorren a la repetició de l'element bàsic del pla per a aconseguir una forma tridimensional de gran puresa. La factura plàstica es desprèn de tot l'accessori per a limitar-se a la bellesa d'allò necessari. Les contrastades tintes planes que es distribueixen en els àpexs de cada superfície ajuden a reforçar-ne la cerca volumètrica, i alhora potencien la delicada curvatura dels extrems.

360 x 430 x 430 cm. Ferro soldat aerografiat.

NOJA

José

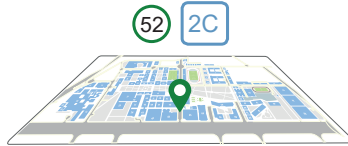
1938, Aracena (Huelva).

Siglo XXI. 2000

Noja usa la forma primària del cilindre, característica present en la major part de la seua producció artística, per a conformar una forma dúctil, orgànica i recta. La continuïtat s'hi veu interrompuda per un nus, com un conflicte que resol mitjançant la prolongació de la línia que segueix en ascensió. Les suggestions que es deriven de la seua verticalitat, que apunten cap al desconegut i inexplorat, queden reforçades per la blancor i la refulgència mat de l'acer polit.

500 x 480 x 150 cm. Acer inoxidable.

ORTEGA

Damián

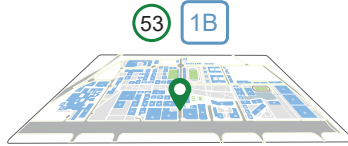
1967, Ciutat de Mèxic (Mèxic).

Pirámide invertida. 2010

Emmarcada en el corrent artístic del *Land Art*, l'obra reflecteix la preocupació d'Ortega pels temes econòmics, socials i polítics. Proposa una reflexió sobre les estructures de poder del sistema capitalista, invertint l'ordre i l'estructura de la piràmide. L'artista fa també una picada d'ullet a la seua pròpia cultura maia, amb connexions clares quant a la forma constructiva, la seua magnitud, la situació i orientació o l'impacte en el territori.

300 x 910 x 910 cm. Pedra blanca de Dénia.

ORTÍ

Vicente

1947, Torrent (València).

Torso. 2000

Tallada en un únic i gran bloc de pedra, la representació de la figura femenina i maternal emergeix a força de punxó, maça i buixarda, on la duresa de la pedra es transforma en un tors insinuat, suggeridor i sensual. Commou la seua complexió esquemàtica, abstracta i depurada, bàsica però completa, en què s'estableix un diàleg entre les formes i el continent material que les defineix.

280 x 240 x 200 cm. Pedra.

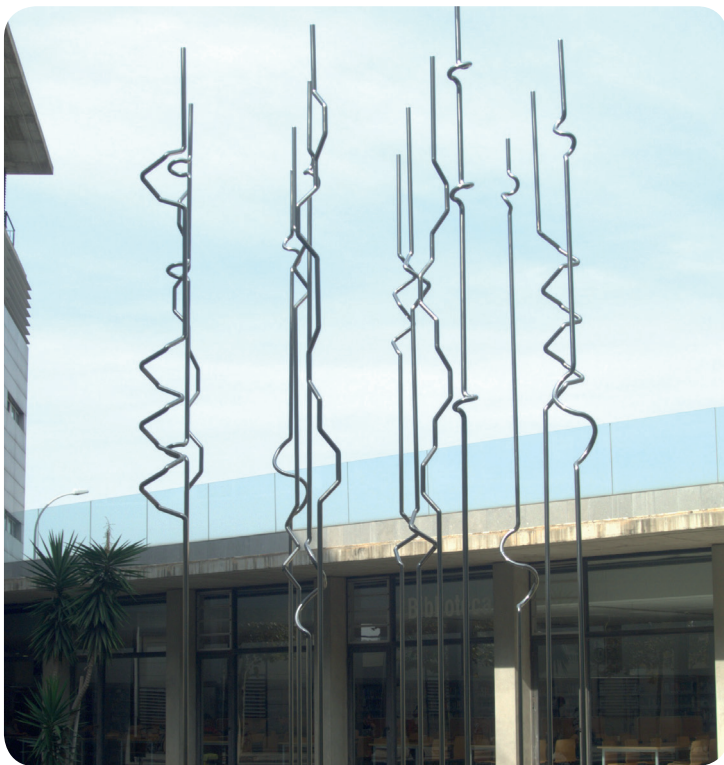
ORTS

José Antonio

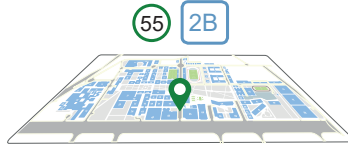
1955, Meliana (València).

Universitas resonans. 2007

L'obra es concep com una al·legoria a la universitat, com a gran ressonador d'idees i de coneixements. Els tubs d'acer verticals són representacions de diverses funcions matemàtiques i simbolitzen el pensament científic. Els seus diferents elements interaccionen amb el seu entorn i es fan sensibles a la llum natural i als individus que entren i es mouen per les plataformes, com a metàfora de la transferència cognitiva.

800 x 700 x 540 cm. Ferro, acer inoxidable, micròfons, cèl·lules fotoconductores, components electrònics i altaveus.

OTEIZA

Jorge

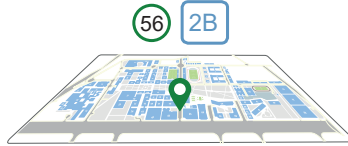
1908, Orio (Guipuscoa) - 2003, Sant Sebastià (Guipuscoa).

Homenaje a Manolo Gil. 1989

Com a mostra de la seua estreta amistat amb el pintor valencià Manolo Gil, sostinguda en un seriós compromís per la renovació de les arts plàstiques, Oteiza li ret homenatge a través d'aquesta obra. Es conforma per mitjà de l'articulació de plans arquejats, que es connecten per a definir l'obertura o tancament dels espais, i així crea perfils clars i rotunds i genera volums corbs que emboliquen de forma dinàmica l'espai buit.

161 x 60 x 70 cm. Planxes de ferro soldat amb pedestal en marbre gris.

RIERA

Joan

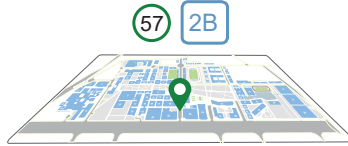
1942 - 2017, Manacor (Mallorca).

Obelisco. 2007

Riera proposa la seua pròpia oda a la tecnologia, perquè l'escultura està composta per elements d'origen residual de diferents aparells electrònics, com ara teclats, circuits i cables, que són fosos en bronze i recobreixen, a manera de baix relleu, la superfície de l'obelisc. El tecnicisme queda divinitzat com a eix del progrés i saviesa de la humanitat, com un llegat universal al futur.

500 x 200 x 200 cm. Bronze i formigó.

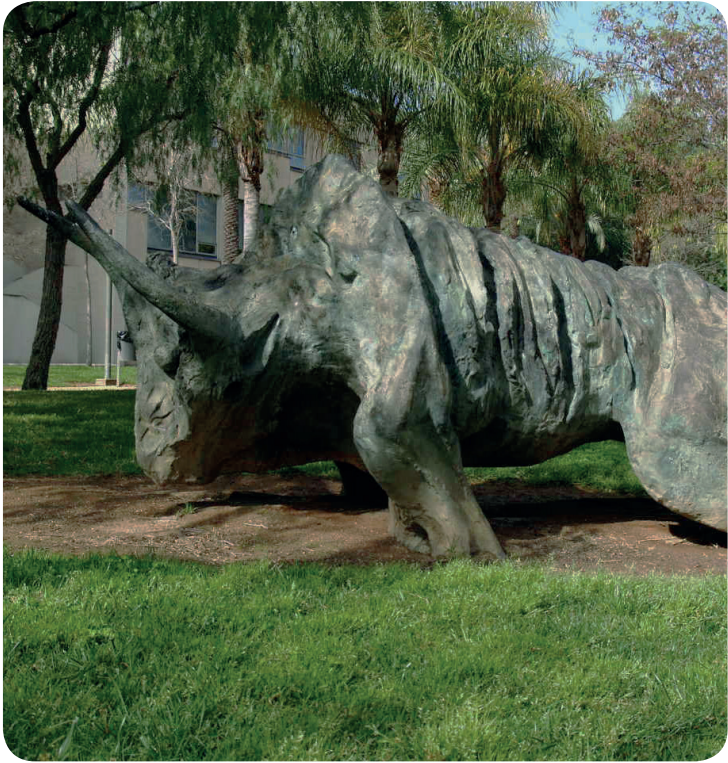

RIPOLLÉS

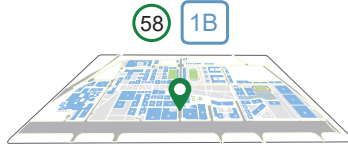
1932, Castelló.

Toro. 1998

El bou de Ripollés remet a un cus imaginari, on es prescindeix dels tòpics del dramatisme hispànic secular, i presenta en lloc seu una proposta mediterrània, propera a l'eclecticisme postmodern, amb una mirada que aposta per la ironia i la sorpresa. La figura elemental i rotunda de l'animal es presenta com a representació atàvica en la qual es conjuminen vectors de forces primitives com a recurs temàtic per a la reinvençió.

100 x 325 x 150 cm. Bronze.

RODRÍGUEZ

Héctor

1954, San Miguel de Tucumán (l'Argentina).

Toro. 2000

El bou de Rodríguez naix com a fruit de la col·laboració docent amb el Departament d'Escultura de la UPV. A través de la síntesi esquemàtica propera a l'abstracció, la figura animal es carrega d'influències de l'art rupestre i de la cultura ibèrica. Al mateix temps, la indefinició formal convida a l'observador a reconèixer un altre tipus de motius: un altar de sacrifici, un pont o, potser, un vaixell.

387 x 250 x 67 cm. Fusta.

ROELOFS

Rinus

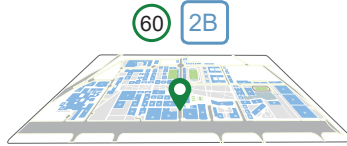
1954, els Països Baixos.

Sphere - 90 elements. 2006

Les matemàtiques han format part indissoluble de les diverses manifestacions artístiques de tots els temps. Una bona prova d'això són les obres estructurals de Roelofs, en les quals el número, la relació exacta i els algorismes hi concorren com a eines indispensables. En aquest cas, l'esfera sorgeix com a producte de la combinació calculada, on la triangulació exacta de les dogues que la conformen en permet l'assemblatge perfecte, elegant i harmònic.

140 x 140 x 140 cm. Contraxapat de bedoll.

RUEDA

Gerardo

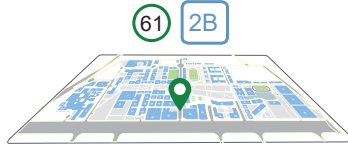
1926 - 1996, Madrid.

Otoño. 1992

Sota una clara influència constructivista, se'ns presenta una abstracció conceptual de la tardor. L'artista cerca els límits de la simplicitat en l'estructuració de l'espai, que organitza per mitjà de formes perfectes. La diversitat tonal de les superfícies, amb una calidesa atenuada, remetent efectivament a la trista i apagada estació tardorenca, com a període aquietat de transició i adaptació.

350 x 200 x 200 cm. Acer corten i bronze.

SAINZ

Francisco

1964, Portugalete (Biscaia).

Mefistófeles (Cuna - Ataúd). 2001

Al·ludint al pacte realitzat per Faust amb el diable, d'acord amb una popular llegenda germànica, l'artista reflexiona sobre l'estreta relació entre la vida i la mort, nèixer i morir. En l'escultura, el bressol és al mateix temps un taüt, en la qual la fusta de savina, especialment longeva, i la pedra de marcada atemporalitat ajuden a emfatitzar aquesta relació antagònica però harmònica.

71 x 220 x 66 cm. Fusta de savina i pedra de Bunyol.

SÁNCHEZ

Alberto

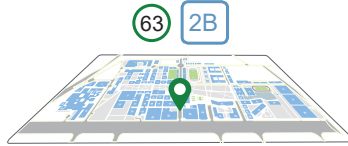
1895, Toledo - 1962, Moscou (Federació de Rússia).

Toro rojo. 1962

Els bòvids formen part dels motius habituals en el corpus artístic d'Alberto Sánchez. En aquest bou estableix jocs dinàmics mitjançant formes abreujades, on es deixen veure traces del cubisme en la seua investigació sobre el buit i sobre l'estructura per plans simples. De la mateixa manera, el surrealisme es deixa veure en la inclinació de l'artista pels volums bulbosos i pneumàtics, amb un cert organicisme fantàstic.

300 x 197 x 92 cm. Acer corten.

SÁNCHEZ

José Luis

1926, Almansa (Albacete) - 2018, Pozuelo de Alarcón (Madrid).

Vuelo. 1996

En la cúspide d'una vertical recta i ferma, es distribueixen una sèrie de plans corbs amb una marcada condició d'ingravitació, que s'assemblen amb un evident signe eteri. Simbòlicament, d'acord amb aquesta estructura dual i cruciforme, convergeixen l'humà i l'espiritual, com dues tensions que contraposen allò pesat i allò lleuger.

327 x 180 x 125 cm. Acer corten.

SCHLOSSER

Adolfo

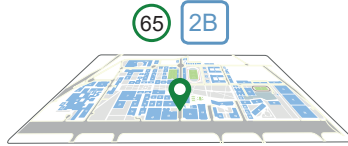
1939, Leitersdorf (Àustria) - 2004, Bustarviejo (Madrid).

Velero. 1995

En íntim diàleg amb la naturalesa, l'escultura s'eleva des de la pedra base i queda conformada per dos ferris arcs tensats mitjançant tirants d'acer, que remetent així al propòsit de vèncer la seua ferma establiment mitjançant l'implícit vol expansiu que comporta. Amb aquests elements mínims queden simbolitzades les forces d'oposició que exerceix l'etèria envestida del vent contra el velam d'una embarcació.

460 x 260 x 220 cm. Ferro i pedra.

SEMPERE

Eusebio

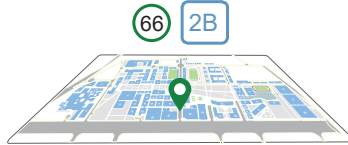
1923 - 1985, Onil (Alacant).

Móvil. 1971

Durant la seua etapa més tardana de creació i fascinat per la geometria, Sempere va fer el pas a l'escultura amb la seua sèrie de mòbils en els quals treballa amb el cinètic, l'òptic i la llum, basant-se en criteris lumínics i estructures de repetició. L'obra està situada sobre una plataforma giratòria i construïda mitjançant l'ús predilecte per la línia, omnipresent en la producció pictòrica de l'artista.

280 x 300 x 300 cm. Acer inoxidable AISI 304 i motor reductor.

SERRANO

Pablo

1910, Crevillén (Terol) - 1985, Madrid.

Unidad yunta. 1970

Pablo Serrano ens presenta un joc de contrastos a partir de dues peces contraposades però complementàries, a través de les quals tracta de transmetre les forces oposades que construeixen el món. Allò material i allò espiritual, la vida i la mort, l'home i la dona, el yin i el yang; prenen forma per mitjà d'una escultura dual, carregada de divergències de textures, morfològiques i lumíniques.

240 x 400 x 200 cm. Bronze.

SILVESTRE DE EDETA

Manuel

1909, Liria (València) - 2014, València.

Muchacha en jarras. 2001

Inscrita en els paràmetres d'una figuració de tradició clàssica, amb elements rescatats de la defensa del mediterrani, l'obra reacciona contra la dissolució formal en un afany de recuperar un ordre per a l'escultura. Amb una preocupació per ressaltar masses, plans i volums, l'artista aconsegueix una estilitzada figura de sintètiques i simplificades formes, mitjançant l'aliatge de suavitat i rotunditat.

205 x 67 x 46 cm. Bronze.

SOBRINO Francisco

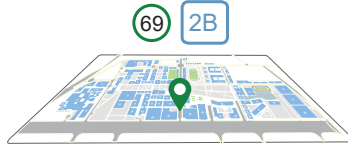
1932, Guadalajara (Espanya) - 2014, Bernay (França).

Estructura permutacional. 2000

La superfície metàl·lica intenta mimetitzar-se en l'espai. Adopta les textures i colors que l'envolten i canvia d'aparença mitjançant el reflex dels plans especulars, que varien segons el moment i el punt de vista. Ens mostra collages del seu entorn en moviment, que l'espectador percep descompost segons una multiplicació simètrica, quasi calidoscòpica.

250 x 150 x 150 cm. Acer inoxidable i acer corten.

SORIA

Salvador

1915, València - 2010, Benissa (Alacant).

***Mecánica plástica, sugerencia temporal.* 2001**

Soria trasllada a l'escultura tota la varietat de matisos expressius que desenvolupa en l'informalisme del seu treball pictòric. La textura rugosa de la superfície metàl·lica o la proliferació de caragols llargs i rosques evoquen estructures fabrils, que abandonen tota pretensió acadèmica i on queda integrat el contundent pes visual de l'escultura amb l'espai envolupant.

220 x 600 x 50 cm. Ferro.

TERREROS

Juan

1940, Madrid.

Yunque. 2001

Com a símbol de la terra i la matèria, de la fermesa i paciència davant de les adversitats o com a testimoni del naixement de les muses, inspiradores de les belles arts, l'enclusa ha sigut un instrument llargament recorregut per nombrosos artistes. Es tracta d'una escultura de tall objectual, precisa i contundent, que arreplega amb determinació totes aquelles significacions històriques.

245 x 228 x 90 cm. Bronze.

TROPA

Francisco

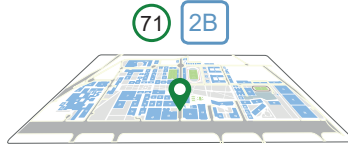
1968, Lisboa (Portugal).

Museum. 2009

Observem un espai cúbic i petri, de dimensions i proporcions perfectes, una arquitectura que tracta de conservar en suspensió l'espai i el temps. Serveix com a pretext per a reflexionar sobre el museu i les relacions que estableix. Com a contenidor cultural acull les claus associatives que es generen entre l'espai expositiu, l'objecte exhibit i l'espectador.

230 x 283 x 212 cm. Marbre i acer corten.

UIISO

1941, València.

Tótem. 2002

Amb la superposició de peces d'obsolets computadors queda alçada una estructura totèmica, carregada d'atributs i significats que es corresponen amb la contemporaneïtat. D'aquesta manera, l'escultura d'Uiso s'alça com a símbol icònic a partir dels instruments més representatius de la societat actual, com a emblema protector de la nova era de les tecnologies de la informació i la comunicació.

500 x 70 x 70 cm. Ferro i components electrònics.

VALDÉS

Manolo

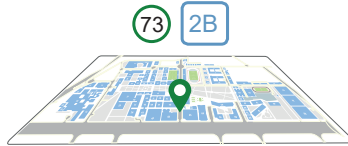
1942, València.

Reina Mariana. 1997

Amb la seua figuració escultòrica, Valdés ofereix una personalitzada selecció de singulars fites de la història de l'art. En aquest cas reprèn algunes de les claus semàntiques de la iconografia de Velázquez per a materialitzar tridimensionalment, conforme a una síntesi somàtica, el retrat de la reina Mariana. Hi conserva la forma general de la figura, encara que la sotmet a una potent sinopsi formal de perfils seus.

170 x 124 x 89 cm. Bronze.

VILLA José

1950, Santiago de Cuba (Cuba).

Homenaje a Wifredo Lam. 1993

Geometria deutora del cubisme i del constructivisme, en la qual l'elementalitat del cercle retallat i escalonat es conjuga amb la hibridació de la pedra i l'acer. La sobrietat del seu traç ferm i precís ajuda a reafirmar les qualitats inherents dels materials, que s'imbriquen per a integrar la superfície rugosa del volum petri, visiblement colpejada, amb la impol·luta netedat del metall.

217 x 217 x 80 cm. Acer corten i pedra.

WARREN

Michael

1950, Dublín (Irlanda).

Pascua. 2000

Per mitjà de la repetició d'unitats modulars, Warren ens presenta una exege-si dels moais de l'illa de Pasqua. Respon a un plantejament vertical, que en caracteritza a la producció artística i que ens remet clarament a la Columna sense fi de Constantin Brâncuși. L'obra, amb la seua disposició ascensional i per les referències a les escultures monolítiques polinèsiques, es carrega de connotacions ancestrals i atàviques.

500 x 77 x 65 cm. Bronze.

ÍNDIX D'AUTORS

ABRIL, Julián	14	CARDELLS, Joan	52
ALBEROLA, Salvador	16	CASTILLEJOS, Macario	54
AMORÓS, Rafael	18	CHIRINO, Martín	56
BADÍA, Francisco	20, 22, 24	CIRIACO	58
BASTERRETXEA, Néstor	26, 28	DALY, Stephen	60
BAYARRI, Nassio	30, 32, 34, 36	DE SOTO, Ramón	62
BAYER, Susanne	38	DIESCO	64
BERROCAL, Miguel	40	ESCOBAR, Emilio	66
BERTOMEU, Xavier	42	ESTEVE EDO, José	68, 70, 72
BLASCO, Arcadi	44	FRAGATEIRO, Fernanda	74
BOIX, Manuel	46	FRECHILLA, Lorenzo	76
BORDES, Juan	48	GABINO, Amadeo	78
CARBONELL, Amparo	50	GRAU, Carmen	80

GUTIÉRREZ, Yolanda	82	MOMPÓ, Manuel	112
LARA, Tomás	84	NAVALÓN, Natividad	114
LLAVERÍA, Joan	86, 88, 90	NAVARRO, Evarist	116
LLORENS, Alfredo	92	NAVARRO, Miquel	118
MARCO, Ángeles	94	NEGRET, Edgar	120
MARISCAL, Javier	96	NOJA, José	122
MARTÍ, Àlvar	98	ORTEGA, Damián	124
MARTÍ, Marcel	100	ORTÍ, Vicente	126
MARTÍNEZ, Emilio	102	ORTS, José Antonio	128
MIKI, Toshiharu	104	OTEIZA, Jorge	130
MIRALLES, Sebastià	106	RIERA, Joan	132
MIRÓ, Antoni	108	RIPOLLÉS	134
MOLINA, Miguel	110	RODRÍGUEZ, Héctor	136

ROELOFS, Rinus	138	UIISO	164
RUEDA, Gerardo	140	VALDÉS, Manolo	166
SAINZ, Francisco	142	VILLA, José	168
SÁNCHEZ, Alberto	144	WARREN, Michael	170
SÁNCHEZ, José Luis	146		
SCHLOSSER, Adolfo	148		
SEMPERE, Eusebio	150		
SERRANO, Pablo	152		
SILVESTRE DE EDETA, Manuel	154		
SOBRINO, Francisco	156		
SORIA, Salvador	158		
TERREROS, Juan	160		
TROPA, Francisco	162		

BIBLIOGRAFIA

[ABC] (2001). "Antoni Miró dedica una escultura a Gades" en ABC.

ARNAL, J; NAVARRO, J. (2012). *Memoria de las visitas guiadas al Campus Escultórico de la UPV: Curso 2012-2013*. Valencia: Universitat Politècnica de València, Fons d'Art.

ASOCIACIÓN AMIGOS DE LOS RELOJES DE SOL (AARS). *Galería*. <https://relojesdesol.info/gallery2/gallery/v/espana/cva/vale/ES_CVA_VALE_Valencia-011-03_Universidad-Politecnica-AC-P1000653.JPG.html> [Consulta: 27 de junio de 2016]

CARBONELL TATAY, A. *Esculturas* <http://www.upv.es/laboluz/amparo/page/gener_fr.htm> [Consulta: 23 de junio de 2016]

DALY, S. (2002). *Retrospectiva de Stephen Daly: entre el dibujo y la escultura [exposición, mayo de 2002]*. Valencia: Editorial de la Universidad Politécnica de Valencia.

[DIES, J. A] *Diesco Escultura*. <<http://www.diesco.es>> [Consulta: 14 de octubre de 2016]

EFE (2001). "La Universidad Politécnica adquiere una escultura de Antoni Miró para su museo" en *C2 Información*.

EFE. (2015). "La fundación Caja Mediterráneo presenta una muestra del escultor Julián Abril" en *Las Provincias*. <<http://www.lasprovincias.es/agencias/valencia/201504/15/fundacion-caja-mediterraneo-presenta-364235.html>> [Consulta: 3 noviembre 2016]

EUROPA PRESS. (2005). "Mariscal instala en la UPV su primera escultura en Valencia, en la que reflexiona sobre la destrucción de la huerta" en *Interbusca noticias*. <<http://noticias.interbusca.com/nacional/autonomicas/mariscal-instala-en-la-upv-su-primera-escultura-en-valenciaen-la-que-reflexiona-sobre-la-destruccion-de-lahuerta-20050316145822.html>> [Consulta: 3 noviembre 2016]

EUROPAPRESS (2008). "El escultor Stephen Daly visita la UPV para la presentación oficial de su obra 'Mentoring'" en *Europapress – Comunitat Valenciana* <<http://www.europapress.es/comunitat-valenciana/noticia-cultura-escultor-stephen-daly-visita-upv-presentacion-oficial-obra-mentoring-20080707152716.html>> [Consulta: 12 de diciembre de 2016].

EUROPAPRESS (2011). "La Parpalló recorre en una exposición el universo plástico de Joan Cardells" en *Europapress – Comunitat Valenciana* <<http://www.europapress.es/comunitat-valenciana/noticia-cultura-parpalló-recorreexposicion-universo-plastico-joan-cardells-20110222172353.html>> [Consulta: 30 de noviembre de 2016]

EUSEBIO SEMPÈRE FAMILIA. *Eusebio Sempere: poeta de la geometría*. <<http://www.eusebio-sempere.com/>> [Consulta: 2 enero de 2017]

FUNDACIÓN DÍAZ-CANEJA. *José domenech ciriaco: del 3 de marzo al 10 de mayo [exposiciones]*. <<http://www.diaz-caneja.org/content/exposiciones09/ciriaco>> [Consulta: 7 de noviembre de 2016]

GUGGENHEIM BILBAO MUSEOA. *La reina Mariana. Manolo Valdés*. <https://www.guggenheim-bilbao.eus/obras/la-reina-mariana> [Consulta: 2 de enero de 2017]

HILLSBORO FINE ART ([2010]). *Michael Warren: Kireji* [exposición, 24 septiembre – 16 octubre 2010]. <http://michaelwarren.ie/wp-content/uploads/MWarren-Kireji.pdf>. [Consulta: 21 de octubre de 2016].

LOZANO, J.M. (2007). "El mallorquín Riera Ferrari en Valencia" en *lasprovincias.es*. <http://www.lasprovincias.es/alicante/prensa/20070617/valencia/mallorquin-riera-ferrari-valencia_20070617.html>. [Consulta: 12 diciembre 2016]

M. M. ([2000]). "Un cabo a la creatividad" en *Ágora*, 42.

MASDEARTE.COM (2014). "Martín Chirino, crónica del viento. La Fundación CajaCanarias examina la trayectoria del escultor" en *Masdearte.com* <<http://masdearte.com/martin-chirino-cronica-del-viento>> [Consulta: 21 de octubre de 2016]

MUSEO DE ESCULTURA AL AIRE LIBRE DE LA CASTELLANA. *Francisco Sobrino (1932)*. <https://www.madrid.es/portales/munimadrid/es/MuseoAireLibreCastellana/Museo-Arte-Publico-antiguo-Museo-de-la-Castellana-?vgnextfmt=default&vgnextoid=252434f3409ab010VgnVCM100000d90ca-8c0RCRD&vgnextchannel=06a5be122ff2f010VgnVCM1000000b205a0aRCRD&idCapitulo=1254419> [Consulta: 2 de enero de 2017]

NAVARRO, M. (2015). *La casa como espacio aliado y no aliado en la escultura contemporánea de 1970 a 2015*. Tesis. Valencia: Universitat Politècnica de València, <<https://riunet.upv.es/handle/10251/63449>> [Consulta 21 diciembre 2016]

Néstor Basterretxea Arzadun. (2016). *Wikipedia, La enciclopedia libre*. https://es.wikipedia.org/wiki/N%E9stor_Basterretxea [Consulta: 4 de enero de 2017]

PATUAL, P. (1994). *Las máquinas para el espíritu de Salvador Soria*. Artículo. Castellón: Universitat Jaume I. Departament d'Història, Geografia i Art en Millars: espai i historia_1994_núm._17. <<http://hdl.handle.net/10234/40216>> [Consulta: 2 de enero de 2017].

PATUEL, P. (2000). *Nassio*. Valencia: Universidad Politécnica de Valencia.

PEIRÓ, J. B., PERIS, A., BARRALLO, J, ZALAYA, R. (2006). *Esculturas matemáticas* [exposición, del 23 de noviembre de 2006 al 11 de enero de 2007]. Valencia: Editorial de la UPV.

Portal oficial de Juan Terreros. <<http://www.juanterros.com>> [Consulta: 23 de diciembre de 2016]

RIGO, C. (2003). *Sensibilización medioambiental a través de la educación artística*. Tesis. Madrid: Universidad Complutense de Madrid. <http://biblioteca.ucm.es/tesis/bba/ucm-t27339.pdf> [Consulta: 14 de octubre 2016]

SAINZ, P. *Paco Sainz* <<http://www.pacosainz.com/mefisto.html>> [Consulta: 22 septiembre de 2016]

SOTO, R., GARÍN LLOMBART, F., CASTRO FLÓREZ, F., GARCÍA-ABADILLO ARIAS, M. (2009). La elipse del tiempo: espacio de meditación [*exposición, noviembre 2009 – febrero 2010*]. Albir-L'Alfàs del Pi, Alicante: Fundación Frax.

UNIVERSIDAD POLITÈCNICA DE VALÈNCIA (1995). *Fons d'art contemporani*. Valencia: Universidad Politécnica de València, Vicerrectorado de Cultura.

UNIVERSIDAD POLITÈCNICA DE VALÈNCIA (2001). *Esculturas del Campus de la Universidad Politécnica de Valencia*. (1ª ed.). [Valencia]: Universidad Politécnica de València.

UNIVERSIDAD POLITÈCNICA DE VALÈNCIA. [*Archivo documental (1990-2017)*]. Valencia: Universitat Politécnica de València, Área de Fons d'Art i Patrimoni.

UPV RTV. "Campus Escultòric. Un paseo por las esculturas del campus de Vera de la UPV [programas emitidos del 7 de noviembre de 2011 al 4 de junio de 2012]" en UPV RTV. <<https://www.upv.es/rtv/tv/campus-escultoric/38615>> [Consulta: de noviembre de 2016 a febrero de 2017]

